

Når nye døre åbnes

I skrivende stund er vi lige ved at tippe over i et nyt år, hvor mange af os måske sidder og gør status over det forgangne år, når vi nu skal tage hul på 2019 og dermed også får foræret et helt nyt år med mange nye begyndelser.

En af mine nye begyndelser er her i Kloster- og Hospitalskirken samt et samarbejde med Vor Frelzers og Sønderbro sogne, hvilket jeg glæder mig utrolig meget over, men det giver også lidt sommerfugle i maven. For ikke blot er 2019 et nyt år, alt i forhold til min arbejdssituation er ny. Heldigvis sker det i en velkendt by.

Jeg har boet i Horsens i snart 7 år sammen med min mand Svend, vores to børn Ella Irene og Johannes samt den evige glade og ivrige golden retriever, Hunni Hundesen (børnene fik lov til at give hunden navn i sin tid), så vi kender byen og kirkerne godt.

Oprindelig er jeg født i Norge, i Oslo området, men jeg har også boet 7 år i Bergen i Vestnorge, så det norske sidder dybt i mig, hvilket også kommer til udtryk i de salmer, som vi skal synge sammen til gudstjenesterne.

Mellem de to hjem i Norge boede jeg 7 år i Brejning, som er et lille sted tæt på Vejle. Således er der ofte en dør, der er blevet lukket, venskaber der er sat på

standby, men til gengæld har det også åbnet op for mange andre døre, synspunkter og oplevelser, når jeg i min barndom flyttede frem og tilbage mellem de to lande.

Ane Heglestad Bjerregaard er Klostersognets nye sognepræst pr. 1. januar 2019

Efter Bergen tog jeg på Testrup Højskole for siden at flytte til Aarhus og begynde på Det Teologiske Fakultet i 2005. Under min uddannelse kom jeg i praktik i Kirkens Korshærs by-arbejde i Aarhus under tidligere korshærspræst Jørgen Lasgaards vinger og arbejdede senere som konstitueret korshærspræst, inden den tidligere korshærsleder Morten Aagaard fik stillingen.

Samtidigt med arbejdet i korshæren i Aarhus arbejdede jeg i Ormslev Pastorat, som begyndte som en 50 % stilling. Disse to steder, Kirkens Korshær og Ormslev, samt naturligvis min opvækst i to lande, har været med til at præge mig som menneske og præst. I mit møde med mennesker lægger jeg vægt på, at vi alle er skabt af Gud og i hans billede, og vi har derfor alle ret til at blive mødt i øjenhøjde, med respekt og omsorg.

For tiden øver jeg mig i at være til stede i nuet sammen med de mennesker, som jeg er sammen med og ikke være så meget inde i mit hoved med tanker om ting, der skal gøres eller burde have været gjort i går. Jeg tror, at vi kan lære meget af børn og deres umiddelbare tilgang til verden, livet og hinanden. Lade os begejstre og turde vise følelser, når livet overrumpler os.

På mit natbord ligger der altid flere bøger, da jeg læser efter det humør jeg er i. Det betyder, at der både ligger faglitteratur, skønlitteratur og biografier. Lige nu er det Hella Joof og Karen Thisted, der fylder mest med deres bog: "Bryster skal hoppe, når man hikker".

Til sidst vil jeg blot ønske jer alle et rigtig godt nyt år, og jeg vil glæde mig til den nye begyndelse i 2019, hvor jeg skal være præst i Horsens Klostersogn med samarbejde rundt i hele byen.

Af Ane Helgestad Bjerregaard